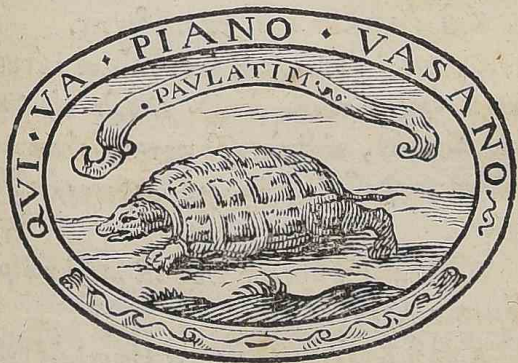

HERACLIDÆ PONTICI
DE
POLITIIS
LIBELLUS

Cum interpretatione Latina,

Edente

NICOLAO CRAGIO.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ JOANNIS à GELDER.

c l o l o c l x x .

ΕΚ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχθρῶν
Βασιλεία.

Συνοικήσαντες ἢ Ἴων ἀπὸ τῶν τότε περὶ
τον Ἴωνες ἐκκληθήσαν.

Πανδίων ἢ Βασιλεύσας μετ' Ἐρεχθεῖα, διέ-
νειμε τὴν ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς.

Καὶ διετέλεσαν ἔπι τριακονταεταίους.

Θησεύς ἢ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τὰς ἐπὶ
ἰσῆ καὶ ὁμοίᾳ τιμῇ. ἔτι ἔλθων εἰς Σκυρον
ἐπελάσθησεν, ὡς εἰς καὶ πετρῶν ὑπὸ Λυκο-
μήδους, φοβηθέντες μὴ σφετερισθῆναι τὴν
νήσον.

Ἀθλωαῖοι ἢ ὑπερον πρὸς τὰ Μηδικὰ μετι-
κόμισαν αὐτῶν τὰ ὄσα.

Ἀπὸ ἢ Κοδριδῶν οὐκ ἐπι βασιλεῖς ἤρξαντο
ἀλλὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾶν, καὶ μαλακὰς γενόμενοι.
Ἰππομόδης ἢ εἰς τὴν Κοδριδῶν βασιλεύσας
ἀπώσατο τὴν ἀναβολὴν, λαβὼν ἑπὶ τὴν
ἑαυτοῦ.

*Locus cor-
ruptus: vi-
de Suidam
ἰσπο-
μόδης.*

EX HERACLIDE
DE POLITIIS.

ATHENIENSIVM.

ATHENIENSES initio quidem regio
imperio usi sunt.

Dicti autem Iones tum primum, quum Ion
ipsis cohabitaret.

Pandion verò Rex ab Erechtheo imperii ha-
benas suscipiens, Regnum filiis dispartitus est.

Exortæ deinde inter ipsos (Athenienses) dis-
fensiones.

Itaque Theseus convocans eos conciliavit
æquato ipsorum inter se honore. Postea quum
is (Theseus) Scyrum accessisset, fato functus
est, præcipitatus de saxis quibusdam à Lycome-
de, quod timeret ne insula (sua) spoliaretur.

Cujus ossa Athenienses (moniti oraculo)
temporibus belli Medici domum reportarunt.

Deinde post Codridas (Codri Regis poste-
ros) Reges amplius nulli creati, quod luxu ii
diffluere viderentur, & molles effœminatque
evadere. Quam calumniam volens diluere Hip-
pome-

θυγατρὶ Λαιμόνῃ μοιχόν, ἐκείνον μὲρ ἀνεῖλεν
ὑποζεύξας μὲν τὴν θυγατρὸς τῷ ἄρματι, τὴν
ἢ ἵπῳ σὺν ἐκλείσεν ἕως Διπόλῃ).

Τὸς μὲν Κύλων Ⓞ, Δαὶ τὴν τυραννίδα,
ὅπῃ τὸ βασιλεὺς τὴν θεῶν πεφύργατος, οἱ περὶ
Μεγακλέα ἀπέκτενον, ἢ τὸς δράσαντας ὡς
ἐναγαῖς ἤλαιων.

Σόλων νομοθέτης Ἀθηναίων χρεῶν σκοπο-
πῶν, τὴν σφαιρίθαιαν λεγομένην. ὡς ἢ διώ-
χων αὐτῶν πῆρες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν
εἰς Αἴγυπτον.

Πεισίπρατ Ⓞ τριάκοντα τρία ἔτη τυραννί-
σας, μετὰ τὸς ἀπέθανεν.

Ἴππαρχ Ⓞ ὁ υἱὸς Πεισιπράτη παιδιᾶδος
ἢ ἠρωτικὸς ἢ Φιλόμαχος Ⓞ. Θεσσαλὸς
ἢ θρασύς. Τὸν τυραννέντα μὴ διωχθέντες
ἀνελεῖν, Ἴππαρχον ἀπέκτεναν τὸ ἀδελφὸν
αὐτοῦ.

Ἰππίας ἢ πικρότερον ἐτυράννη, ἢ τὸ περὶ
ὄσπρακι μὲν νόμον εἰσηγήσατο, ὃς ἐτέθη Δαὶ τὸς
τυραννιδῶντας. Καὶ ἄλλοι τε ὄσπρακίθησαν, ἢ
Ξάνθιππος ἢ Ἀρκεΐδης.

Ἐφιάλης τὸς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρῶν πα-
ρεῖχε πῶς βελομήροις, ἐξ ὧν πολλὰς ἐδεί-
πνιζε.

Κλέων ὀδραλαβῶν διέφθρε τὸ πολιτεύ-
μα,

pomenes, unus ex Codridis, filia Limone cum
adultero comprehensa, illum necavit currui
iunctum unà cum filia, illam verò postea cum
equo inclusit donec moreretur.

Cylonem cum fociis tyrannidem invadere
conantem, quum irrito conatu ad aram Deæ
confugissent, qui cum Megacle faciebant inter-
fecerunt. Quod qui patrarent, ut piaculo ob-
noxii, urbe pulsi.

Solon Atheniensium legislator novarum ta-
bularum auctor extitit, & sisachthian dictam (id
est æris decisionem vel remissionem) introduxit.
Cui quum periculum crearent quidam, prop-
ter leges ab ipso latas, profectus est in Ægyp-
tum.

Pisistratus triginta annos tyrannidem tenuit,
in extrema senecta mortuus.

Hipparchus Pisistrati F. puerilis erat, ac tum
amoribus, tum literis deditur: Thessalus minor
natus, audax. Hunc tyrannidem tenentem quum
interimere non possent, fratrem ejus Hippar-
chum interfecerunt.

Hippias acerbior utroque tyrannus extitit,
cujus fertur lex esse de ostracismo, lata adversus
tyrannidem affectantes. Ac quum multi alii hac
ostracismi lege in exilium acti sint, tum verò
Xantippus & Aristides.

Ephialtes permittit ex agris suis fructus decer-
pere qui vellent, unde multos aluit.

Cleon quum in magistratu esset, Rempub.

μα, ἢ ἐπι μάλλον οἱ μετ' αὐτὸν, οἱ πάντες
ἀνομίας ἐνεπλήσαν, ἢ ἀνείλον σκελετῆρας
χιλίων πεντακισίων.

Τῶν δὲ καταλυθέντων, Θρασύβουλος
ἢ Ρίτων παρεσήκεισαν, ὃς ἄνθρωπος καλὸς
καὶ γαδρός.

Θεμιστοκλῆς ἢ Ἀριστείδης, καὶ ἡ ἐξ Ἀρείων
πάγος βεβλή πολλὰ ἐδωσαν, ἢ τ' ὁδῶν ἐπεμε-
λῆντες, ὅπως μὴ τινες ἀνοικοδομῶσιν αὐτάς, ἢ
δρυφάκτας ὑπερτίνωσιν.

Ὁμοίως ἢ καθιστάσι ἢ τὰς ἑνδεκά, τὰς
Ἰππιελησιμύρας τ' ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ.

Εἰσὶ ἢ ἢ ἐνεία ἄρχοντες ἂν ἴεσμοθέται, ἢ
οἱ δοκιμασθέντες ὁμνύουσι δικαίως ἄρξάν, καὶ
δῶρα μὴ λήψουσι, ἢ ἀνόριαντα χρυσὸν ἀνα-
θήσιν.

Ὁ ἢ βασιλεὺς τὰ καὶ τὰς θυσίας διαικεῖ, ἢ
τὰ πόλεμια.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

Τῷ Λακεδαιμονίων πολιτείαν τινὲς Λυ-
κέρῳ προσάπλοισι παῖσαι.

Ὁ ἢ Ἀλκιμῶν οἰκέτης ἢ Ἀγασίδης, εὐφύης
ἢ ἂν ἠλθετεράθη, ἢ ποιητὴς ἀπέβη.

Λυκέρῳ ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησε.

perdidit, multoque magis qui eum secuti sunt.
Ita enim se erga omnes gesserunt, ut nullum sce-
lerum modum facerent, sustuleruntque non
pauciores mille quingentis.

Horum eversa tyrannide, Thrasylbulus &
Rhinon Reipub. præfuerunt, uterque vir bo-
nus & probus.

Themistocles & Aristides cum Senatu Areo-
pagitico plurimum etiam in Repub. potue-
runt, quibus in primis viæ curæ erant (quum
urbis restauraretur) ne quis eas inædificaret, vel
cancellos ad eas positos excederet.

Item creantur (Athenienses) undecim viros,
qui servarent carcere inclusos.

Sunt & novem archontes, ex quibus Thef-
mothetæ (sex) qui simulac probati essent, so-
lemne juramentum præstare solebant, justè se
in magistratu versaturos, dona non accepturos,
nec auream statuam posituros.

Rex autem (qui dicebatur ex novem Ar-
chontibus) quæ ad sacrificia spectant admini-
strabat, & bellica (polemarchi.)

LACEDÆMONIORUM.

Quidam Lycurgum omnium institutorum
Reipublicæ Spartanæ auctorem agnoscunt.

Alcman quum verna esset Agelidæ, ac vide-
retur ipsi præclari ignenii esse, manumissus est,
tandemque poëta exitit.

Lycurgus in Samo diem obiit.

Καὶ πῶς Ὀμήρου ποιήσιν ὡς τὸ ἄποτρόνων
κρεοφύλα λαβῶν, πρῶτον διεκόμισεν εἰς
Πελοπόννησον.

Καταλαβῶν ἢ πολλὴν ἀνομίαν ἐν τῇ πα-
τρίδι, ἢ τὸ Χάρμιλλον τυραννικῶς ἄρχοντα,
μετέστησε ἢ κρινὸν ἀρχὴν πᾶς ἐχεχερίας κα-
τέστησε.

Λέγε) ἢ ἢ πῶς κρυπτήν εἰσηγήσασθαι, καθ
ἢ ἐπὶ ἢ νῦν ἐξίοντες ἡμέρας κρύπτον) πᾶς ἢ
νύκτας μεθ' ὧρων ἢ κρύπτον) ἢ ἀναρῆσι ἢ
εἰλωτῶν ὅσας ἀν' Ἰππιδεῖον ἢ.

† ἢ ἐρχο-
ται.

Καθίστασι ἢ ἢ Ἐφόρος, ἢ μέγιστον ἢ πι-
δῶαν). εἰδένι γὰρ ἐπανίσταν) πλὴν βασιλῆ
ἢ Ἐφόρω.

Ὅταν ἢ τελευτήσῃ βασιλεύς, τρεῖς ἡμέ-
ρας εἰδέν πωλεῖται, ἢ ἀχύροις ἢ ἀγορῆ κα-
ταπάσσει).

Λακεδαιμόνιοι τὸ Λέσβιον ὠδὸν ἐτίμησαν.
τῆς γὰρ ἀκέρῃ οὗ θεὸς χρησμοδεμῆρας ἐπέ-
λθε.

Πωλεῖν ἢ γλυῶ Λακεδαιμονίοις ἀγορῶν.
νενομίασθαι τὸ δεχάιας μοίρας νενεμῆσθαι εἰδέν
ἔξεσι.

Τῶν ἐν Λακεδαίμονι γυναικῶν κέσμεθ
ἀφῆρη). εἰδέν κομᾶν ἔξεσι εἰδέν χρυσοφορεῖν.

Τρεῖς φασὶ ἢ τὰ τέκνα, ὡς μηδέποτε πωλεῖ-
σθαι, ἢ ἢ ἐπὶ ζῶν) δῶασθαι πεινήν.

Ε.Θ.

Is Homeri poemata apud Creophyli po-
steros nactus primus in Peloponesum asporta-
vit.

Ut verò intellexit, spretis legibus in patria
multa iniquè geri, & Charillum per tyranni-
dem imperio abuti, rediit & inducias magno
omnium bono constituit.

Idem perhibetur & Cryptam (seu Cryptiam
quam vocarunt) introduxisse, qua recepto eti-
amnum more exeuntes (juvenes) interdium oc-
cultantur: Noctu verò cum armis prodeuntes,
quotquot oportunè poterant ex Helotis interfi-
ciunt.

Creant & Ephoros (Lacedæmonii) quibus
summa in Republica potestas. Nulli enim as-
furgunt (Lacedæmonii) præterquam Regi &
Ephoro.

Quum Regem mori contingit, triduo nihil
venditur, sed paleis forum conspergitur.

Lacedæmonii Lesbium cantorem seu vatem
magnificiunt. Nam hunc audire quum oracu-
lum consulissent iussi sunt.

Turpe Lacedæmoniis terram suam vendere.
Quin & lege sancitum erat de veteri sorte, quod
nec eam fas sit (dividi.)

Fœminis Spartanis ornatus omnis inter-
dictus. Neque licet eis se comere vel aurum
gestare.

Pueros suos nurriant citra repletionem, ut
affuescant quum opus est famem tolerare.

Ἐπιγυροῖσι δ' αὐτὰς καὶ κλέπτην, καὶ τ' αἰλόντα
 κολάζουσι πληροῦς, ἵν' ἐκ τούτων πονεῖν καὶ ἀ-
 γρυπνεῖν διώωνται ἐν τοῖς παύσειν πολέμοις.

Μελετώσι δ' ἐκ παιδῶν ὅπως βραχυλο-
 γεῖν, εἴτε ἐμμελῶς καὶ σκώπτεον καὶ σκώπτεσθαι.

Εὐπελεῖς δ' ἐπιφαι, καὶ ἴση εἰσί.

Πέπλη δ' ἐν αὐτοῖς σίτον ἔδειξ. ἔδδ' ἄλλοι
 ἄλλοι καμίζουσι, σιτῶν δ' ἄλλοι.

Ὅτι τὰς εἰλωτὰς καταδελώσαντο ποτε Λα-
 κεδαιμόνιοι, Θετταλοὶ δ' τὰς πενέτας.

Ὅτι ὅτε Λακεδαιμόνιοι Μεσσηνίοις ἐπέλε-
 μαν, γυναικὲς ἀπόντων τούτων παῖδας πινὰς
 ἐχρήνησαν, ἔς ἐν ἰσοψίαις εἶχον οἱ πατέρες,
 ὡς οὐκ ὄντας αὐτῶν, καὶ παρθενίους ἐκάλεσαν,
 οἷσιν ἠγανάκτεον.

ΚΡΗΤΩΝ.

Τὴν Κρητικὴν πολιτείαν λέγουσι πρῶτον
 καταστήσει Μίνως, πρῶτος τε ἀμα νομοθε-
 τῆς ἀποδοῦναι γρόμους. ἐποιεῖται δ' ἐναν-
 τος ἔτις τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν νόμων. Ὅτι δ'
 ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ Κρητικὴ, ἐμφαν-
 ῶς καὶ Ὀμηροῦ, λέγων τὰς πόλεις αὐτῶν ἐπι-
 ναιεταῖας. καὶ Ἀρχιλοχῶν ἐν οἷς Ἰπποκρά-
 τος.

† ἡ νόμος πινὰ φησὶν. † νόμος δ' Κρητικὸς ἐπι-
 ναιεταῖας.

Assuefaciunt eos item ad furandum, & de-
 prehensum flagris caedunt, ut hoc rudimento
 edocti labores & vigilias bellicas sustinere pos-
 sint.

Quin & student inde usque à pueritia bre-
 viter dicere, prætereaque argute cavillari & ex-
 cipere cavilla.

Sepulturæ minimè illis sumtuosæ, & omni-
 bus æquales.

Triticum inter eos pinsit nemo. Neque
 enim farinam conferunt, (ad Syssitia) sed hor-
 deo vescuntur.

Quod Lacedæmonii olim Helotas in servi-
 tutem redegerunt, ac Thessali penestas.

Quod Lacedæmoniis bello adversus Messe-
 nios occupatis, uxores eorum liberos genuerunt,
 quod patres ut adulterinos suspectos ha-
 buerunt, ideoque Parthenios vocarunt; quod
 illi indignè tulerunt.

CRETENSIVM.

Minos fertur princeps Rempublicam Cre-
 tensem constituisse. Erat is non solum rebus ge-
 stis clarus, sed etiam Legislator in primis æquus
 ac bonus. Novem autem annorum spacio erat in
 corrigendis suis legibus occupatus. Quod au-
 tem Cretensium Respublica longè sit antiquissi-
 ma, auctor locuples Homerus, quum ait eorum
 urbes benè habitatas seu constitutas. Et Archi-
 lochus quendam cavillans ait: docetur lex Cre-
 tensis, vel instituitur legibus Cretensibus.

Pueri

Οἱ παῖδες οἱ ἐν Κρήτῃ μετ' ἀλλήλων δια-
τῶν), ἐν ἱματίῳ θέρους καὶ χειμῶν Θ.

Ἀθροίζον) ἀγέλαι τετραῶν, καὶ ἐφ' ἐκάστης
ἀρχῶν γίνε), ὃν καλεῖσι ἀγελάτων.

Καὶ ἀθροίζε) αὐτὰς ὅπως θέλει, καὶ ἴπῃ θή-
ραν ἐξάγει.

Καὶ τὰ πολλὰ κοιμῶν) ἀλλήλων.

Ποιεῖν) ἢ καὶ μάχας καὶ νόμον πνύξ τε καὶ
ξύλοις, καὶ ὅταν συμβάλων), αὐλοῖσι πινε
αὐτοῖς καὶ κητερίζουσιν. καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ καρ-
τερίας ἐθίζον). γράμματ᾽ ἢ μόνον πα-
δούον), καὶ πῶτα μετρίως.

Ταῖς ἢ πρὸς τὰς ἀρρένας ἐρωτικῶς ὁμι-
λίαις εἰκόσσι πρῶτον κεχεῖναι, καὶ σὺν αἰ-
χρὸν παρ' αὐτοῖς τερε. Ὅταν ἢ κρατήσω-
σιν ἀπάγῃσιν εἰς ὄρεθ, ἢ τὰς ἑαυτῶν χω-
ρας, καὶ κεί ὀσιῶν) ἡμέρας ἐξήκοντα (πλείους
γὰρ σὺν ἐξέσι) καὶ δίδωσιν ὁ Φιλήτωρ ἐοδῆται,
καὶ ἄλλα δῶρα, καὶ βέν.

Διαιτῶν) ἢ Κρήτες πάντες καθήμενοι θρό-
νοισ. Ἀρχον) ἢ τῶν ἀρχαίων ἀρχόντων ἀπὸ τῶν ἐξ-
ων. καὶ ἢ τὰς ξένους τῶν Ἀρχόντων δίδοσι τέσσα-
ρας μοίρας· μίαν μὲν ἑαυτῶν καὶ τοῖς ἄλλοις δῶ-
τέραν ἢ δερκῆν· τρίτην ἢ τῶν οἴκων. τετάρτην
ἢ τῶν σκιδῶν.

Καθόλου

Pueri Cretensium simul degunt, unica veste
aestate & hyeme contenti.

Congregantur autem per turmas, ac cuilibet
turmarum præest magistratus, quem Agelatōn
(seu turmæ ducem) dicunt.

Is etiam cogit eos in unum ubi vult, atque ad
venationem educit.

Ut plurimum etiam una somnum capiunt.

Pugnant inter se (pueri) ex Legis instituto
calcibus & fustibus, quumque congregiuntur,
sunt qui ipsis tibias accinunt, & Cytharam pul-
sant. Atque ad fortitudinem quidem & toleran-
tiam assuefiunt: sed literas eatenus tantum dis-
cunt, ut mediocriter attingant.

Videntur autem primo (Cretenses) usi con-
gressibus cum pueris masculis amoris causa, ne-
que in eo est apud illos aliquid turpitudinis. Nam
si quos amare instituunt obtinent, abducunt eos
in montem, aut in agros suos, ibique convivan-
tur ad dies sexaginta, (ulterius enim non licet.)
Tum verò amator veste eum donatum demittit,
addens præter alia dona etiam bovem.

Cretenses omnes thronis (seu fellis) insiden-
tes cibum capiunt. Auspiciantur autem à pere-
grinis epulas appositas distribuendo. Post eos
deinde ad archontem seu principem veniunt, cui
quatuor portiones largiuntur: Unam quam aliis
communicet: Alteram quæ ipsius Archontis sit:
Tertiam quam domesticorum esse volunt:
Quartam unde suppellectilem parat.

Profus

Καθόλας ἡ πολλὴ Φιλανθρωπία τοῖς ξένοις
ἔστιν ἐν Κρήτῃ, ἢ εἰς πελοπόννησον καλεῖται.

ΚΥΡΗΝΑΙΩΝ.

Κυρήνῳ ᾤκισε Βάτης, ὃς ἐκαλεῖται
πρότερον Ἀριστέλης. τῆς ἡ Πυθίας Βάτιον
αὐτὸν εἰπέσης, ὄνομα τῶν ἔχθηκεν. ἔτι
ἦλθεν εἰς Δελφὸς πρὸς τὴν Φωνῆς πύλο-
ν. ἦν γὰρ ἰαχνοφών. ἔτι ἡ θεὸς κε-
λεύσει κτείναν Διούλῳ, τὸ μὲν πρῶτον ὀρ-
μήσας ἠδυνάτησε.

Φερετίμη ἡ ἡ μήτηρ Ἀρκεσίλαος ἐβασί-
λευσε χαλεπῇ, ἢ πεινῶν. Πολεμῶσα
γὰρ πρὸς Βαρκαίους, λαβῶσα ἡ τὴν Βάρκην,
τῶν μὲν ἀνδρας ἀνεσκόπησε, τῆς ἡ γυναικῶν
τῶν μαστῶν ἐξέτεμε, μετ' ἔτι πολὺ ἡ ζῶσα
κατεσάπη.

Βῆτης ἡ ἐβασίλευσεν ὁ καλὸς, ἔβδομος
ἂν ἀπὸ τῆς πρώτης.

Ἀρκεσίλαος ἡ βασιλεύοντος λυκὸς κό-
ραξ ἐφάνη, πρὸς ἔτι λόγιον ἦν χαλεπὸν.

Δημοκρατίας ἡ γρομῶν Βῆτης εἰς
Ἐσπερίδας ἐλθὼν ἀπέθανε, ἢ τὴν κεφα-
λὴν αὐτῆς λαβόντες κατεπόνησαν.

Νόμος ἡ ἦν τῶν πολυδίκων, ἢ κακο-
πράγμονας ἔτι Ἐφόρων πρῶτος, ἢ
ζημιῶν τέτρες, ἢ αἰτίων ποιῶν.

ΚΟΡΙΝ-

Prorsus autem apud Cretenses magna huma-
nitas peregrinis exhibetur, & supremus accubi-
tus iis defertur.

CYRENENSIVM.

Battus Cyrenes conditor, prius Aristotelis
nomine appellatus fuit. Simulatque verò à Py-
thia Battus appellatus est, exinde id nominis re-
tinuit. Venit autem Delphos consulturus ora-
culum de voce. Quoniam exilis vocis factus. Iu-
bente itaque Deo in Libyam migrare, irritò id
conatu initio tentavit.

Pheretima autem Arcesilai mater, & ipsa
regnum obtinuit, fœmina admodum austera &
curiosa. Ea bellum faciens Barcæis, quum
(urbem eorum) Barcen occupasset, viros in
cruce egit, mulieribus mammas amputavit.
Nec multò post ipsa putrefacta contabuit.

Bessus quinotiam Rex ibi fuit, cognomento
pulcer, septimus videlicet à primo (Batto.)

Arcesilao autem regnante, candidus apparuit
corvus, de quo grave ferebatur oraculum.

Quum ad statum popularem Respublica re-
cidisset, Bessus ad Hesperidas profectus ibi op-
petiit mortem: cujus caput accipientes in mare
demerserunt.

Lex erat (Cyrenæis) uti multas controversias
movenes & malas causas agentes, ab Ephoris
ad iudicium adducerentur, multaque eis irroga-
retur, ac infames fierent.

CORIN-

Κόρινθος Ἐφύρα πρῶτον ἐκαλεῖτο μέ-
γιστος Κορίνθος, ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα ἔρχεται.

Ἐβασίλευσε δὲ καὶ Βακχάϊος ὁ τρίτος,
χωλὸς καὶ εὐτελής τῶν ὄψιν, καλῶς τε ἀρ-
χῶν καὶ πολιτικῶς. ὧν θυγατέρες μὲν τρεῖς
ἦσαν, οἱ δὲ ἑπτὰ, οἱ τὸ γένος ἠύξησαν, ὡς
Βακχιάδας ἀντὶ Ἡρακλειδῶν καλεῖται τῶν
ἀπ' αὐτῶν.

Περιανδρὸς δὲ πρῶτος μετέστησε τῶν
δραχμῶν δορυφόρος ἔχων, καὶ οὐκ ἐπιτρέπων
ἐν ἀσπίδι.

Ἐπι δὲ δόλων κτήσιν καὶ τρυφῆν ὅλων
πελαιρῶν, μέγιστος δὲ ἦν ἐν ἄλλοις, τῶν τε
μηδένα τέλος περῆσε, ἀρκείας τε πῶς
ἀπὸ τῶν ἀγορῶν, καὶ τῶν λιμνῶν.

Καὶ τῶν μὴτε ἀδικῶν, μὴτε ὑβριστικῶν
εἶναι, μισοπόνηρος δὲ τὰς παραγωγὰς πῶς
αὐτῶν κατεποντισε.

Βαλὴν δὲ ἐπ' ἐσχάτων κατέστησεν, οἱ οὐκ
† ἰ. ἐφίε- † ἐφίεσαν δαπανᾶν πάλεον, ἢ καὶ τὰς παρ-
σεν. σόδους.

HΛEION.

Παντολέον ἐβασίλευσεν ἐν τέττις ὑβρι-
στῆς, καὶ χαλεπός.

Οὗτος πρῶτος πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας ἐπι-
μῶν, ἠνάγκασε κατὰ φασίαν τὰς ἀρχάς.

TENE-

CORINTHIORUM.

Corinthus prius quidem Ephyra dicebatur
usque ad tempora Corinthi (Regis) à quo dein-
de nomen sumfit (Corinthi.)

Regnum tenuit & Bacchæus tertius qui etsi
claudus quidem & deformis, tamen justè &
moderatè id administravit. Ei filia tres fuerunt
& filii septem, per quos ita soboles ejus aucta,
ut Bacchiadæ dicerentur pro Heraclidis, qui iis
successerunt.

Periander primus Rempublicam immutavit,
satellitium sibi sumens, neque ulli in urbe dege-
re permittens.

Deinde servos adimens, & deliciari prohi-
bens, in reliquis moderatè se gessit, à nemine
tributum exigendo, sed contentus venalium
vectigalibus & portoriis.

Quumque neque injustus, nec violentus
esset, odio autem habuit flagitia, ac quæ se
prostituisent omnes mari demergi jussit.

Ad extremum Senatam sibi constituit, cui
non permisit plus consumere, quam pensiones
ferrent.

ELEORUM.

Pantoleon inter hos (Eleos) regnavit, per
contumeliam & proterviam multa patrans.

Is legatos ad se missos fecans & castrans, testi-
culos suos vorare coëgit.

Kk

TENE-

Τένεδος ἡ νῆσος, πρὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς Λεω-
κοφρυς ἐκαλεῖτο, χρόνῳ ᾧ ὑπερον πρὸς τὴν
Τρωϊκῶν Τέννης διενεχθεὶς πρὸς τὴν πατέρα,
συνώκησεν αὐτῷ.

Λέγει ᾧ καταψύσασθαι αὐτὸς τὴν μη-
τηρᾶς, καταμαρτυρήσασθαι αὐλητῆς πνέου-
βιάζου τούτου, εἰς λάρνακα ἐμβληθεὶς
ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κύκνου, καὶ εἰς θάλασσαν ῥι-
φθεὶς, ἀσπασθῆναι πρὸς τὴν νῆσον. Ἀλλ' ᾧ
τὸ καταψύσασθαι τὴν αὐλητῶν, διὸ εἰ νόμιμον
εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητῶν εἰσέναι.

Ὅτι Ἀμαυρὸς χωλὸς τῆς πόδας, ἐβασί-
λευσε τῆς νήσου.

Νόμον δὲ πινὰ Φασὶ τὴν βασιλέα Τέννης
ἀσπασθῆναι εἰς λάβοι μοιχὸν ἀποκτείναν τῆτον
πελέκη. αἰλόντι ᾧ ἔχῃ αὐτὸς καὶ τὸ λαβόν-
τι ἐρομένη τὴν βασιλέα πηχρῆ ποιῆν, ἀπο-
κρίνασθαι τῷ νόμῳ χρῆσθαι. Καὶ Ἀλλ' τῆς
νόμιμα αὐτὸς ἵπτι θάτερα πέλεκυς κεχά-
ρακ', ἵπτι θάτερα ᾧ ἐξ ἑνὸς ἀνχένου πρὸς
σωπὸν ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Καὶ ἐκ τῆς
λέγει ἵπτι τὸ ἀποτόμων, τὸ ἀποκεκόφθαι τε-
νεδίῳ πελέκη.

ΠΑΡΙΩΝ.

Πάρον τὴν νῆσον ᾧκησε Πάρος, Ἀρκαδίας
λαὸν ἄγων.

TENEDIORUM.

Tenedus insula [Cycladum una] initio Leu-
cophrys dicebatur. Postea ante tempora Tro-
jana Tennes, quum pater ei infensus esset,
hanc inhabitavit.

Fertur autem noverca hanc calamitatem ei
mendacio machinata, attestante quodam tibi-
cine, quod vim ei intulisset. Itaque is in arcam
à patre Cygno injectus, & in mare projectus,
ad insulam hanc incolumis emerfit. Quod au-
tem tibicen falsò de ipso testatus esset, eò fa-
ctum, ut fas non sit tibicinem templum subire
(in Tenedo.)

Regnavit & in Tenedo Amaurus pedibus
claudus.

Legem quandam (Tenediis) tulit Tennes,
qualicebat adulterum deprehensum securi neca-
re. Quum itaque filius ejus esset captus, inter-
rogante Regem qui cœperat, quid ei faciendum,
respondebat, lege utendum. Quapropter &
nummo ejus ab una parte securis excusa, ab al-
tera facies viri & mulieris uno collo juncta. Un-
de proverbium de aulteris & rigidis, ut dicantur
Tenedia securi secta.

PARIORUM.

In Paron insulam coloniam deduxit Parus,
adducto populo ex Arcadia.

Ἀρχιλοχον τ' ποιητὴν Κόραξ ὄνομα ἔκτενε,
 πρὸς ὃν Φασιν εἰπεῖν τὴν Πυθίαν, ἔξιθι νῆδ.
 τῶν ἢ εἰπεῖν, ἀλλὰ καθαρός εἰμι ἀναξ. ὅκ
 χειρῶν γὰρ νόμῳ ἔκτενα.

Κ Ω Ω Ν.

Ἐκαλεῖτο μὲν Ἰδρῆσαι ἡ νῆσος. λέγουσι δὲ
 οἰκῆσαι νόμφαι πρῶτον αὐτῶν Φοβήσαι
 δὲ αὐτὰς λέοντες, εἰς Κάρυσον Διαβῶσαι.
 διὸ καὶ ἀκρωτήριον τ' Κῶ Λέων καλεῖται.

Κέως δὲ ὅκ Ναυπάκτου Διαβῶσαι ὄκισε, καὶ
 ἀπ' αὐτῶν τῶν ὀνόμασιν.

Ἀρσαῖον δὲ Φασιν μαθεῖν πρῶτον νόμφων
 τὴν τ' περὶβάτων καὶ βοῶν Ἰπσιμίω, πρῶτον
 ἢ Βελσῶν τὴν μελιτεργίαν, φθόρας ἔστις
 φυτῶν καὶ ζώων Δια τὸ πνεῖν Ἐτησίας.

Ἀρσειδης ἐπεμελεῖτο γυναικῶν δόξασ-
 μίας.

Καὶ τὸ παλαιὸν ἕδαρ ἔπνον οἱ παῖδες, καὶ
 αἱ κόραι γάμος.

Ἐν τῷ τῇ νήσῳ τοῖς τελευτῶσιν ἔδεν δὲ
 πένθος ἐν ἀνδράσι πρὸς ἑορτήν, ἢ κερῶν.
 μητρὶ ἢ νέεσ τελευτήσαι, ἐνιαυτός.

Οὔσης ἢ ὑγιεινῆς τ' νήσε, καὶ δὲ γήρων
 ἀνθρώπων, μαλιστα ἢ τ' γυναικῶν, ἔστι
 μύθοι γηραιοὶ τελευτῶν, ἀλλὰ πρὸς αὐτῶν
 νήσῳ.

Quidam Corax dictus Archilochum poetam
 interfecit. Itaque Pythia ad eum aiebat, exi tem-
 plo. Cui is respondit, At purus sum Rex. Emi-
 nus enim ut Lex jubet, interfeci (Archilo-
 chum.)

C O O R U M.

Coorum insula antiquitus appellabatur Hy-
 drusa. Nymphæ autem prius dicuntur eam in-
 coluisse, quas quum timeret Leo, in Carystum
 trajecit. Itaque promontorium quoddam in Coo
 Leon dictum.

Ceus verò quum ex Naupacto huc habita-
 tum transfisset, postea ab eo nomen insulæ indi-
 derunt.

Aristæum perhibent à Musis edoctum scien-
 tiam ovium & boum pascendorum: A Brisis au-
 tem melleficii rationem, quum contigisset hîc
 aliquando magna lues stirpibus & animantibus,
 propter continuos Etesiarum flatus.

Aristides scœminarum mores diligenti cura
 ordinavit.

Antiquitus aquam hîc bibebant pueri, item-
 que puellæ usque dum nubarent.

In hac insuper insula viris fas non est luge-
 re fato functos, aut vestibus, aut rasura. Ma-
 tri autem adolescentis mortui, annuus luctus non
 interdictus.

Quum salubri cœlo fruatur hæc insula, & ex-
 tremam senectam attingere ibi hominibus detur,
 præsertim scœminis, non expectant tamen pro-

νήσαι, ἢ πηρωθῶσά τι, οἱ μὲν μήκανι, οἱ δὲ κωνείῳ ἑαυτὰς ἐξάγασσι.

ΣΑΜΙΩΝ.

Σάμον τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐρήμω ἔσαν λέγει κατέχθη πλῆθος θηρίων μεγάλω Φωνῶσιν ἀφιέντων. ἑκαλεῖτο δὲ τὰ θηρία νηίδες, ἢ δὲ νῆσος Παρθενία, ὑπερον δὲ Δρυῖσα.

Ἐβασίλευσεν αὐτῶν Ἀγκῆσος, ἐφ' ἧς πολλὰ μετεξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρος, παροιμία ἐρέθη.

Ὅτι ἐν ποῖς Σαμίοις ἐφάνη λευκὴ χελιδὼν σὺν ἐλάτῳ πέρδικος.

Φερεκύδης ὁ Σύριος ὑπὸ φθειρῶν κατὰ βρωθεῖς ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησεν, ὅτε καὶ ἐλήθοντι Πυθαγόρα τὸ δάκτυλον διὰ τὸ ὅπως ἐδίξεν περὶ φιλοσοφίαν.

Αἴσωπος δὲ ὁ λογοποιὸς εὐδοκίμῳ τοπῶν δὲ ὁραξ τὸ γῆθος, ἠλώθη δὲ ὑπὸ Ἰδμόνῳ ἔκωφός ἐγένετο δὲ πρῶτον ξάνθος δὲ λῶν.

Τῶν δὲ πολιτείαν τῶν Σαμίων Συλοσῶν ἠνέμασεν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ παροιμία, ἔκητι Συλοσῶν εὐρυχωρίη.

Ὅτι θεαγῆνης τῶν Σαμίων πῆς εὐφυῆς μὲν ἄλλως δὲ ἄσωπος καὶ πονηρὸς, φεύγων τὴν πατρίδα.

vetæ ætatis qui sunt, fatum suum, sed illud antevvertunt priusquam vel imbecillitas accedat, vel parte aliqua manci fiant, ita ut hi quidem papavere, illi verò cicuta sibi ipsis vitam eripiant.

SAMIORUM.

Samus initio deserta fuit. Tenuit verò eam permagna bestiarum copia, quæ immanem vocem ediderunt. Dicitæ bestia Neides. Ipsa autem insula nuncupata Parthenia, ac postea Dryusa.

Hic Rex fuit Ancæus, cujus fertur scitum illud proverbio jactatum :

Multa cadunt inter calicem supremaque labra.

In Samiis visa hirundo alba, nihilo perdice minor.

Pherecydes Syrius, à pediculis corrosus in Samo diem obiit, qui Pythagoræ ad se accedenti digitum per foramen exertum ostendit carne undique nudatum.

Eadem tempestate celebre nomen Æsopi fabulatoris innotuit, qui ex Thracibus genus ducens, libertatem ab Idmone muto obtinuit. Fuerat enim prius Xanthi servus.

Samiorum Rempubicam Syloson evertit. Unde natum proverbium,

Sylofontis causa lata regio.

Contigit aliquando, ut quidam Samius Theogenes nomine, ingenio non infelici, sed vitæ dislo-

πατρίδα, Διατρέβων ἢ Ἀθηναῖσι παρ' Εὐριπίδη, ἢ πὲρ γυναικῶν αὐτῆς Διαφθέρων σωεργὸν αὐτὸν λαβὼν, πείθη τῆς Ἀθιναίων δυσχιλίης εἰς Σάμον ἀποσεῖλαι. οἱ ἢ ἐλθόντες πάντας ἐξέβαλον.

ΚΥΜΑΙΩΝ.

Τηλεφάνης ἐβασίλευσε πρώτης, ὃς ἐξέφυτρωσε πρὸ Κυμαίων χώραν.

Λυδοὶ ἢ χαλεπῶς ἀεταζόμενοι πρὸς πινυθῶν, πινυθῶν ἐν Κύμῃ εἶναι τινα, ἐπεμψαν εἰς βασιλείαν καλῶντες. ἔτι ἢ ἐπύγχανεν ἐν ἀμαξοπηγῆ δαδύων. δόντες ἔν οι Λυδοὶ λύτερα τέτω παρέλαβον αὐτόν. Τῶν ἢ ἐν Κύμῃ πῖς ἐπιδεδακῶς ἀμαξαν αὐτῶν, κατέχευεν αὐτόν. ὡδρακαλῶν ἢ πολλῶν, μὴ κωλύειν, σὺν εἰα, πρὸς περτομῶν καὶ λέγων, πρὸ πολλῆ ποιείας ὑπὸ τῆ Λυδῶν βασιλείας εἰργασμῶν ἔχεν ἀμαξαν.

Ἐρμώδικον, γυναικα τῆ Φρυγῶν βασιλέως Μίδου, Φασὶ καλῆ Διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ σφύρῃ εἶναι, ἢ τεχνικῶν, ἢ πρῶτον νόμισμα κόψαι Κυμαίοις.

Ἐθῶν ἢ λῶν αὐτοῖς, εἰς τὰ κλοπιμαῖα συμβάλλουσι τῆς γείτονας. διὸ καὶ ὀλίγα ἀπὸ λῶν ἢ πάντες γὰρ ὁμοίως ἐτήρουν. Καὶ Ἡσιόδῳ ἐν τεύχῳ.

dissolutæ & malus, qui patria profugus Athenas accessit, ubi cum Euripide ita familiariter conversatus, ut tandem uxorem ejus corrumpere. Hunc adjutorem sibi nactus, persuadet Atheniensibus ut mitterent eò bis mille milites. Quos illi adducentes omnes expulerunt.

CUMÆORUM.

In hac Republica primus regnavit Telephanes, qui & Regionem Cumæorum plantis & stirpibus reddidit exultam.

Lydi autem quum gravi cujusdam dominatu affligerentur, moniti ab oraculo Cumis esse qui eos liberaret, miserunt legatos per quos eum ad regnum capessendum vocarent. Is autem in officina cujusdam fabri plaustrarii serviebat. Dato igitur fabro pretio pro ejus redemptione, receperunt eum. Quidam autem ex Cumæis, qui currum faciendum locaverat, detinuit eum. Quem tamen multi rogarunt ne honori ejus officeret, non demisit tamen, quin probrum adjecit, dicens; permagni se æstimare, quod ab Rege Lydorum factum currum habere posset.

Hermodice, conjux Midæ Regis Phrygum, non solum fertur forma fuisse venustissima, sed & sapientia industriaque præstitisse, adeoque auctor primum Cumæis monetæ cudendæ exitisse. Moris erat apud eos, ut vicini omnes conferrent ad refarciendum quæ furto ablata. Quapropter pauca furto amittebantur, quod universi pari-

ἐντεῦθεν δοκεῖ λέγειν.

οὐκ ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Κύρῳ ἡ κατάλυσις τῆς πολιτείας, μοναρχείας αὐτῆς ἐποίησεν.

Φείδων ἀνὴρ δόκιμος πλείοσι μετέδωκε τὴν πολιτείας, νόμον θεῖς, ἕκαστον ἐπάναγκες τρέφειν ἵππων.

Προμηθεὺς δὲ πῆς ἀνὴρ δραστήριος καὶ ἰκανὸς εἰπεῖν, χιλίοις παρέδωκε τῆς πολιτείας.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ.

Διαγόρας εἰς Σπάρτῃν πορδουρῶ καὶ ἐν Κορίνθῳ τελευτήσωντι, Ἐρετριεῖς εἰκόνα ἐστήσαν.

ΠΕΠΑΡΗΘΙΩΝ.

Αὕτη ἡ νῆσος εὐοινὸς ἐστὶ, καὶ εὐδενδρὸς καὶ σίτον φέρει.

ΛΕΠΡΕΑΤΩΝ.

Λεπρεεῖς ἔς ἀν' ἀλάσσοι μοιχὰς ἐπιτάγασσι τρεῖς ἡμέρας τῆς πόλιν δεδεμῶδες, καὶ ἀπίμῃσι θεῖα βίβ. τὴν ἡ γυναικα ἑνδεκα ἐπ' ἀγορᾶς ἀζώσον ἐν χιτῶνι θεῖα φανεῖ ἰσῶσι, καὶ ἀπίμῃσι.

ΛΥΚΙΩΝ.

Λύκιοι διῆγον λησεύοντες. νόμοις ἔχουσιν ἀλλ' ἔθεσι, καὶ ἐκ παλαιῶ γυναικονομαστῶν Πωλεῖ

ter sua aliorumque diligenter custodirent. Atque hinc videtur petitum quod apud Hesiodum est;

Bos tuus non facile perierit, ni vicinum malum habueris.

Cyrus autem quum Rempublicam eorum evertisset, sub monarchia eos degere iussit.

Phidon quidam vir admodum clarus, Rempub. omnibus in medio posuit, lege sancita, ut quilibet necessario equum aleret.

Prometheus autem quidam vir gnavus & dicendi peritus, mille civibus Reipublicæ potestatem tradidit.

ΕΡΕΤΡΙΕΝΣΙΩΝ.

Postquam Diagoras Spartam abiisset, & Corinthi mortuus esset, posita est ei ab Eretrien-sibus statua.

ΠΕΠΑΡΗΘΙΩΝ.

Hæc insula vini admodum ferax, nec non arboribus confita, & frumenti fertilis.

ΛΕΠΡΕΑΤΩΝ.

Lepreatæ adulteros comprehensos triduo per urbem circumducunt vinctos, & per totam vitam infames habent. Mulierem autem adulteram indutam perlucida veste sine cingulo, in foro per undecim dies statuunt, atque ita ignominia notant.

ΛΥΚΙΩΝ.

Lycii vitam sustinuerunt ex latrociniiis. Legibus autem non utuntur, sed consuetudinibus, dominanturque ipsis fœminæ inde usque ab initio. Falsi

Πωλῆσι ἢ τὰς ψευδομάρτυρας, καὶ πᾶσι
ἐστίας αὐτῶν δημεύουσι.

ΤΥΡΡΗΝΩΝ.

Οὔπι τέχνας ἔχουσι πλείους.

Πάντες ἢ ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ μὴ τῶν
ναϊκῶν κατὰ κενόν, καὶ παρῶσί πινες.

Καὶ τὰς κατὰ λούοντας ξένους φιλεῖν.

Ὅταν δὲ πρὸς οὐφείλων χρέεθ μὴ ἀποδιδῶν,
ὡς ἀκολοθεῖν οἱ παῖδες, ἔχοντες κενὸν ἡ-
λαίκιον εἰς δυσωπίαν.

ΜΟΛΟΣΣΩΝ.

Μολοσσοὶ τῷ Ἀρτέμιδι σολήσαντες πρὸς ἱε-
ρόν, καὶ τῷ Ἰσοάνῃ χρυσῶν ἀφελῶν μοι σέφανον,
ἡυσίαν ἐτίθεισαν ἀντ' αὐτῶν. Τῶν ἢ κεφα-
λάων ἄλλον ὀπιθέντων, τῶν ἀπέβαλεν
ἡ θεὸς, καὶ χαμαὶ κείμεθ εὐρέθη.

Κεφαλήνες ἢ ἀπὸ τῷ κεφάλῳ ἐκλήθησαν.

ΦΑΣΙΑΝΩΝ.

Φάσιν ὡς τὸ ἐξ αρχῆς Ἡνίοχοι κατὰ κενόν
Φύλον ἀνθρωποφάγον, καὶ ἐκδειρον τὰς ἀν-
θρώπους· ἐπέτα Μιλήσιοι.

Φιλόξενοι ἢ εἰσὶν ὡς τὰς ναυαγῆς ἐφο-
ράζον καὶ τρεῖς μνᾶς δίδοντας ἀποπλεῖν.

ΑΜΟΡΓΙΩΝ.

Ἄμοργος οἶνον φέρει πολὺν, καὶ ἔλαιον
καὶ ὀπώραν.

ΔΕΥ-

Falsi testimonii convictos divendunt, bona-
que eorum in publicum redigunt.

TYRRHENORUM.

Hi artes plurimas exercent.

Omnes sub eadem veste cum uxoribus con-
cumbunt, quicunque tandem adsint.

Hospites ad se divertentes quovis officio
prosequuntur.

Si quis debito obnoxius solvendo non sit, in-
sequuntur eum pueri vacuum gestantes marsu-
rium in ejus contumeliam.

MOLOSSORUM.

Molossi expilato Dianæ fano, quum ex sta-
tua ejus coronam auream spoliassent, sacrifi-
cium pro ea obtulerunt. Cephalenii autem quum
aliam coronam imposuissent, rejecit eam Dea,
humique jacens inventa est.

Cephalenii autem à Cephalo (Auroræ filio)
nomen adepti sunt.

PHASIANORUM.

Phasin initio habitarunt Heniochi, gens im-
manis cui homines excoriatos vorare in more
positum erat: Postea Melesii.

Hospitales autem hi sunt adeò, ut naufragis
viaticum præbeant, tresque minas abnaviganti-
bus præstent.

AMORGIORUM.

Amorgeis abundè vinum producit, itemque
oleum, & fructus.

LVI

ΛΕΥΚΑΝΩΝ.

Λευκανοὶ Φιλόξενοι καὶ δίκαιοι.

Ἐβασίλευσε ἢ τῶν Λαμίσκος, ὃς εἶχε
λύκx τ' τρίπον δάκτυλον. Ἐ ποδὸς δ' ἔμει-
γάλα.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ.

Ἡ Σαμοθράκη τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖται
Λευκανία, διὰ τὸ λευκὴν εἶναι ὑπερον ἢ
Θρακῶν καταχρόντων, Θρακία.

Τῶν ἢ ἐκλιπόντων ὑπερον ἔτεσιν ἐπ' ἄλλοι-
σίοις, Σάμιοι καταέκησαν αὐτήν, ἐκπεσόντες
τ' οἰκίας, καὶ Σαμοθράκην ἐκάλεσαν.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ.

Οὔτοι δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολ-
λὰ ἐκακώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀργίλοχος Φησι.

Κλαῖα θυλασῶν εἰ τὰ Μαγνήτων κακά.

Ἰππότροφοὶ δ' εἰσιν, ὃν τρόπον καὶ οἱ Κο-
λοφῶνιοι, περὶ δὲ αὐτῶν ἔχοντες.

Φάμις ἀρχῶν ἦν, καὶ τῶν ἕως ὡς ἱερο-
σύλῃσιν ὁμιλεῖται. Ὁ Φάσι καὶ περὶ
Ἀἴσωπον φησὶ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ ἱεροσυ-
λίᾳ διεφθάρη, Φιάλης χρυσοῦς Φωραγείσθης
ἐν τοῖς ἐρώμασιν αὐτοῦ.

ΑΘΑΜΑΝΩΝ.

Ἐν τῇ Ἀθαμάνων χώρᾳ γεωργεῖται μὲν αἱ
γυναικες, νέμεται ἢ οἱ ἄνδρες.

ΚΤ-

LUCANORUM.

Lucani hospitales & justiciam colentes.

Regnavit apud eos Lamiscus, cui tertius pe-
dis digitus à maximo non dissimilis lupi erat.

SAMOTHRACIA.

Samothracia initio dicta Leucania, eò quòd
alba sit. Postea quum Thraces eam occupassent,
Thracia.

Hicce deficientibus post annos septingentos,
Samii patria extorres eam habitarunt, à quibus
Samothracia dicta est.

MAGNETUM.

Hi ob incredibilem infortuniorum magnitu-
dinem multis modis afflicti sunt. Unde Archi-
lochus ait:

Deploro marium, non Magnetum mala.

Quum autem planam & campestram inco-
lant terram, equorum nutriendorum curæ in-
primis incumbunt, sicut Colophoni.

Phamis quidam princeps eorum erat, cujus
filios comprehenderunt ut qui sacrilegium inter
sacrificandum commisissent. Quod & Æsopo
contigisse memorant. Nam & is tanquam sa-
crligii reus necatus est, quum reperta fuisset in
stragulis ipsius aurea phiala.

ATHAMANUM.

In ea regione quam Athamanes habitant,
mulieres terram colunt, viri greges pascunt.

CY-

ΚΥΘΗΡΙΩΝ.

Κυθήριοι ὄψω τυρῶ ζεῶν, καὶ σύκοις. Φε-
ρῆ γὰρ ἢ κῆρ πολλὰ, καὶ μέλι, καὶ οἶνον.
Φιλάργυροι ἢ εἰς καὶ Φιλόπονοι.

ΡΗΓΙΝΩΝ.

Ρήγιον ὠκισαν Χαλκιδεῖς οἱ ἀπ' Εὐρέπης
Διὰ λιμὸν ἀναστάντες. παρέλαβον ἢ καὶ ἐκ Πε-
λοπονήσου τὰς ἐν Μανίσει τυχόντας Διὰ τὴν
ὑβριν τῆς Σπαρτιάδων παρθένων. Καὶ σωθή-
σαν πρῶτον πρὸ τῆς Ἰοκάστης τάφου, ἐνὸς τῶν Διο-
κλῆ παίδων, ὃν φασὶν ἀποθανεῖν πληγθεὶς
ὑπὸ δράκοντι.

Καὶ ζεῦξιν ἐλάβον, ὅπως ἀν' ἡ θήλειαν
τὸ ἄρρεν, καὶ ἰδόντες πρὶν ὡς πεφυκίαν ἀμ-
πελον, τὸν εἶναι τὸ τόπον σωθήσαν.

Τὸ ἢ χωρίον ἐν ᾧ τὴν πόλιν ὠκισαν,
Ρήγιον ἐκαλεῖται ἀπὸ τινος ἐγχωρίου ἢ
ρω.

Πολιτείαν ἢ κατεστήσαντο δεξιοκρατικὴν.
Χίλιοι γὰρ πάντα διοικεῖσιν, αἰρετὴ ἀπὸ πημι-
μάτων.

Νόμοις ἢ ἐξεῶν τῶν Χαράνδου καὶ Κατα-
ναίης.

Εἴτι

CYTHERIORUM.

Cytherii asfo caseo utuntur & ficibus. Est enim insula admodum fertilis, producens mel & vinum.

Sunt præterea incolæ avari & industrii.

RHEGINORUM.

Rhegium condiderunt Chalcidenses, qui ab Euripo fame compulsi migrarunt. Adjunxerunt autem sibi ex Peloponneso Messenios, in quos Macisti inciderunt ob violatas virgines Spartanæ exulantes. Habitarunt autem simul, initio apud Iocasti sepulcrum, qui unus filiorum Dioli erat, quem ferunt à Dracone læsum interiisse.

Oraculum autem eis redditum fuerat, ut ibi fœmina virum (complecteretur, ibi urbem conderent.) Itaque videntes vitem enatam circa ilicem, hunc locum forte sibi datum con-
jecerunt.

Locus ubi urbem condiderunt Rhegium di-
cebatur, ab Heroë quodam indigena ita nun-
cupatus.

Republicam constituerunt Aristocraticam, electus ex censu mille, qui eam administra-
rent.

Legibus usi sunt, quarum auctorem Cha-
rondam Catanæum agnoscunt.

Ll

Tyran-

Tale ali-
quid in
Græco vi-
detur des-
se, versis
forte uno
exento.

Ἐτυράννησε ἢ αὐτῶν Ἀναξίλας Μεσσηνίος,
καὶ νικήσας Ὀλύμπια ἡμιόνοις, εἰσίασε τὰς Ἑλ-
λίνας. καὶ τις αὐτὸν ἐπέσκαψεν εἰπὼν, ἔτι
τί ἂν ἐποίῃ νικήσας ἵπποις.

Ἐποίησε ἢ καὶ Σπινίκιον Σιμωνίδης.

Χαίρετε ἀελλοπόδων θυγατέρες ἵππων.

Ἦσαν ἢ καὶ ἄλλαι δυνασθέντι ὠδῶ
ποῖς Ῥηγίνοις.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ.

Κοκυραῖοι Διομήδην ἐπεκαλέσαντο, καὶ
ἔτι παρ' αὐτοῖς δράκοντα ἀπέκτενον. οἷς καὶ
συνεμάχησε σὺλῳ πολλῶ εἰς Ἴαπυγίαν ἑλ-
θὼν πολεμῆσαν πρὸς τὰς Βρεντησίους, καὶ
τιμῶν ἔτυχεν.

ΘΡΑΚΩΝ.

Γαμειῖ ἕκαστος τρεῖς καὶ τέσσαρας, εἰσὶ
ἢ οἱ καὶ τετράκοντα, καὶ ὡς θρακῶναι
χρῶν). Καὶ ἐκ πειθείας οἱ γάμοι, καὶ
ἐκ πειθείας σῶεισιν αὐτῆς, καὶ λείψ, καὶ
ἀλακονεῖ. Καὶ πλεῖστα μὲν τὴν χρῆσιν χρο-
μαὶ κειμῶν). Καὶ ἀναχρεῖν πῆ, οἱ γο-
νεῖς ἀποδόντες ὃ ἔλαβον ἀπεχομίσαντο τὴν
θυγατέρα. Τιμὴν γὰρ λαμβάνοντες σὺν ἅπ-
τασθ

Tyrannidem inter eos gessit Anaxilas Messen-
nius, qui quum in certamine Olympico mula-
bus victor extitisset, Græcos convivio excepit.
Unde jocum in eum jactans quidam dixit: Et
quid hic fecisset, si equis vicisset?

Epinicium (seu carmen victoriale) cecinit ei
Simonides, quod sic incipit:

Salvete velocium equorum filia.

Fuerunt autem præterea & alii apud Rhe-
ginos, qui principatum in Republica sibi vendi-
carunt.

CORCYRÆORUM.

Corcyraei Diomedis opem implorarunt, qui
Draconem apud eos exortum necavit. Illis præ-
terea auxilio venit non exigua classe, appel-
lens in Iapygiam contra Brundusios bellum
gerentem, quo nomine honores ei publici de-
creti.

THRACUM.

Quilibet Thracum tres quatuorve uxores
ducunt ac quidam etiam triginta, quibus tan-
quam ancillis utuntur. Sicut autem uxores mul-
tae sunt, ita & ordine quodam quasi per circu-
lum cum iis congregiuntur. Ea quæ marito po-
titur, lavat ei vestes & ministrat. Plurimæ ea-
rum, postquam eis mariti usi, humi dormire
coguntur. Quod si quæ indignè id ferat, pote-
rant parentes refundere pretium numeratum,

τρισιν αὐταῖς, καὶ Διποθανόντῳ ἑ ἀνδρὸς,
ὡπερ τάλλα, ἔτω ἢ τὰς γυναικας κλη-
ρονομήσι.

ΜΙΝΩΩΝ.

Μινώων πύλῃ ἐν Σικελίᾳ, μακάραν ἐκά-
λυν πρότερον. ἑπτὰ Μίνως ἀκῶων Δαίδαλον
ἐν πύλῃ μὲν σόλῃ ἀδραγερονέει, ἢ ἀναβάς
ἵππῃ τὸ Λύκον ποταμὸν τὴν πόλεως, παντὶς ἐκυ-
ρίβουσε, ἢ νικήσας τὰς Βαρβάρους, ἀφ' ἑαυτῆς
προσανόμασεν αὐτῷ, νόμους Κρητικὰς θεῖς
αὐτῇ.

ΛΟΚΡΩΝ.

Ἐχρησεν Λοκρὸς Ξενοκρίτῳ τυφλὸς ἐκ
γρετῆς ποιητῆς, ἢ Ἐρασίππῳ.

Παρ' αὐτοῖς ὀδύρεαδ' οὐκ ἔστιν ἵππῃ τοῖς πε-
λοδότησιν, ἀλλ' ἐπέθαι ἐκνωμίσωσιν ὀω-
χῆν).

Καπηλαῖον οὐκ ἔστι μετὰβολικὸν ἐν αὐτοῖς,
ἀλλ' οἱ γεωργοὶ πωλεῖ τὰ ἴδια.

Ἐὰν αἰὲν τις κλέπτῃ τὰς ὀφθαλμὸς ἐξο-
ρύπτῃ. Ζαλόυκ' υἱὸς ἐάλω, ἢ τὸ Λοκρῶν
αὐτὸν ἀφιέντων, ἐχ' ὑμέμφινεν. αὐτὸς ἑ ἕνα,
ἢ ἑ ἕνα ἐξείλεν.

Πολεμαρχῳ Ἰπιορκήσῃ τὸ τὸ Κορινθίων
ἀπέφυγε σόλον, ἢ μυθολογῆσι ὅτι καθό-
δοι

ac domum reducere filiam. Pretio enim ac-
cepto jungunt eas matrimonio, mortuoque viro,
sicut res alia, uxores defuncti hæreditate acqui-
runtur.

MINOORUM.

Minoam Siciliae urbem, prius Macaram (ac
si beatam dicas) nuncuparunt. Minos autem,
quum intellexisset Dædalum (se fugientem) eò
classe appulisse, ascendens per Lycum fluvium,
urbe potitus est. Victis itaque Barbaris ab se
urbi nomen imposuit, legesque Creticas servare
iussit.

LOCROURUM.

Xenocritus poëta, qui cæcus in lucem ex ute-
ro matris editus est, Locrensis fuit, ut item Era-
sippus.

Apud eos moris non est lugere mortuos, sed
quum efferunt eos læti convivium agitant.

Nusquam apud eos mercatus sunt, ubi res
commutare licet, sed quivis agricola sua ven-
dit.

Si quis convictus furti esset, effodiebantur ei
oculi. Contigit autem ut Zaleuci filius furti reus
convinceretur, cui quum Locrenses pœnam
remitterent, non tulit id pater, sed sibi unum,
alterum filio voluit erui oculum.

Polemarchus perjurio se obstringens Corin-
thiorum classem evasit, quem fabulantur idcir-

δοι νύκτωρ, πῶς γαλαῖς δάκνῃ αὐτὸν, καὶ
τέλῃ Δραπορέντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν.

ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ.

Κατόκισαν ἢ καὶ Κλεωνὰς Χαλκιδεῖς οἱ
ἐν τῷ Ἄθῳ ἐξαναστάντες ἐξ Ἐλυμίας, ὡς μὲν
μυθολογοῦσι, ὑπὸ μυῶν, οἱ τὰτ' ἄλλα κα-
τήδιον αὐτῶν, καὶ τὸ σίδηρον.

Νόμῳ ἢ ἡ Χαλκιδεῦσι μὴ ἄρξαι,
μήδε πρῆσβεῦσαι νεώτερον ἐτῶν πενήκοντα.

ΚΕΦΑΛΗΝΙΩΝ.

Ἐν Κεφαλῳῖα Προμνήσῃ ὑπὸς ἐκράτησε
καὶ Χαλεπὸς ἡ, καὶ ἑορτὰς πλεον δυοῖν
ὅσην ἐπέτερεπεν, ἐδὲ ἐν πόλει διατῆσθαι
πλεον ἡμερῶν δέκα ἔμηνός.

Τὰς τε κόρας παρὲς τὴν γαμίσκεα, αὐτὸς
ἐγίνωσκεν. Ἀντιώωρ ἢ λαβὼν Ἐπιφίδιον καὶ
γυναικείαν ἐδοῆται ἐνδυσάμενος, εἰς τὴν
κοίτην ἀπέκτενε, καὶ ὁ δῆμος αὐτὸν ἐπι-
μησε, καὶ ἡ κόρη ὑπὲρ ἧς αὐτὸς εἰσῆς, ἵπ-
κλέῃ ἐγέρει.

Μαρτυρεῖ ἢ καὶ ἐν Τυρρῳῖας Ὅμηρος
ὡς βαλεῖν εἰς Κεφαλῳῖαν καὶ Ἰθάκην
ὅτι

co noctu dormitantem à mustelis corrosum, ut
tandem animum despondens sibi ipsi manus in-
ferret.

CHALCIDENSIVM.

Chalcidenses præter alias urbes, quidam eo-
rum etiam Cleonas in Atho monte condide-
runt, videlicet qui Elymnio à muribus, (ut
fabula eorum habet) pulsati sunt, quum non so-
lum alias eorum res, sed & ferrum corrode-
rent.

Lex autem apud Chalcidenses erat, ne ma-
gistratus vel legati munere fungeretur, qui an-
nis quinquaginta minor esset.

CEPHALENIORUM.

In Cephalenia filius Promnesi regnavit, ho-
mo inmitis & asper, qui civibus suis non nisi
duo concessit festa, neque quot mensibus in ur-
be degere, nisi ad dies decem.

Puellas antequam nuptum darentur, ipse cog-
novit. Antenor autem quidam sumto gladio
vestem induit muliebrem, atque ita in lecto
eum necavit. Quamobrem id honoris consecu-
tus, ut principem eum crearent. Quin & puella,
cujus ille sumta veste ad tyrannum ingressus,
suis honoribus affecta est.

Testatur etiam Homerus se ex Tyrrenia in
LI 4 Cepha-

ὅτε τὰς ὀφθαλμοὺς λέγει) ἀναφανῶν νο-
σησας.

ΡΟΔΩΣ.

Ῥόδον τὴν νῆσον πάλαιον κεκρύφται λέ-
γασιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀναφανῶν ἢ ὑπε-
ρον ξηραθείσαν.

Ἐκαλεῖται ἢ Ὀφιδῶν ἀπὸ τῆς πολλῆς
ἐνότων ὄφειων.

ΕΦΕΣΟΣ.

Ἐφεσον κληθῆναι φασὶν ἀπὸ μιᾶς τῆς Ἀμα-
ζόνων, οἱ ἢ ἀπὸ τῆς Ἡρακλέα τῆς Ἀμαζόνων
ἐφεῖναι τὰ ἀπὸ Μυκάλης ἕως Πιτάνης.

ΦΩΚΕΑ.

Φώκεα οἱ μὲν ἀπὸ Φώκος ἡγεμόνος ὠνό-
μασαν. οἱ ἢ ὅτι Φώκω εἰς τὸ ξηρὸν εἶδον ἐκ-
βαίνουσαν.

ΚΡΟΤΩΝ.

Κρότωνα ἐξ ἀρχῆς Κρότων ὠκισεν.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

Ἀκράγαντινων Φάλαρις ἐτυράννησε, ὡς
νομία πάντας ὑπερβαλῶν. οὐ γὰρ μόνον
ἐφεί-

Cephaleniam & Ithacam trajecisse, quum mor-
bo correptus oculos amisisset.

RHODUS.

Rhodon insulam perhibent antiquitus in mari
delituisse: postea arefactam emeruisse.

Dicta autem initio Ophiusa (quasi serpenti-
na) ob multitudinem serpentum, qui in ea exor-
ti erant.

EPHESUS.

Ephesum dictam ajunt à nomine cujusdam
Amazonum. Alii dictam volunt à verbo ἐφεῖ-
ναι quod sonat permittere vel concedere, eò
quod Hercules Amazonibus hanc regionem à
Mycalè (promontorio) Pitane usque conces-
serit.

PHOCEA.

Phocea sunt qui à Phoco principe nuncu-
patam sentiunt: sunt item qui à Phoca marina
dictam volunt, quam in siccam egressam vide-
runt (primi habitatores.)

CROTON.

Crotonem initio condidit Croton quidam.

AGRIGENTINORUM.

Phalaris apud Agrigentinos tyrannidem in-
vasit, qui immanitate omnes superavit. Nam

ἔφόνευσεν πολλὰς, ἀλλὰ καὶ πτωχῶν νόμοις ἐχρήσατο. Καὶ τὰς μὲν εἰς λέβητας ζέοντας, τὰς δὲ εἰς τὰς κρατῆρας ἔπιπυρρὸς ἀπέσπελλε, τὰς δὲ καὶ εἰς χαλκῆν τῶρον ἐμβαλὼν κατέκαυεν. Ὅνπερ ὁ δῆμος ἐπιμωρήσατο. Ἐνέπευσεν δὲ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὰς Φίλγας. Μεθ' οὗ Ἀλκμάνης παρέλαβε τὰ πρᾶγματα, καὶ μὲν τὸν Ἀλκάνδρον παρέδωκεν ἀντὶ τῆς Ἰππικῆς, καὶ τὸν Διδόνησον ἕως ὥστε πειπυρρῶν ἐχθρὰ ἰμάτια.

Κεφάλῳ μαντιοποιῶντι περὶ παιδῶν ὁ θεὸς εἶπεν, ὅτι ἂν ἐντύχη πρῶτον σωζόμενος. Τὸν δὲ πεπιπυρρῶν Ἄρκον, καὶ πησιόσαντα γυνῆσιν γυνῆσιν. ἐξ ἧς Ἀρκείσιον Φερωνύμως ὠνομαδύωσι λέγει.

ΙΘΑΚΗΣΙΩΝ.

Πορθμῶς Παρίας ὄνομα ληστῆς διεπόρθμωσε, πεσοβύτιον αἰχμαλώτων, καὶ πίπταν, καὶ ἀνέτα τῶν τε πρῶτον ληστῶν δεηθέντων ἔπιπυρρῶν. Ἰθὴ δὲ ἐν τῇ πίπτη κεκρυμμένον χρυσίον. Πλαστήσας δὲ θύσας λέγει τῷ πεσοβύτι βῆν. διὸ καὶ εἰς παροιμίαν ἤλθεν. Οὐδεὶς πώποτε Δερρέτη βῆν ἔδυσεν, ἀλλ' ἢ Παρίας.

non solum è medio multos sustulit, sed & exquisitis crudelibusque suppliciis usus est. Quosdam enim in lebetes ferventes, alios in crateras ignis injecit, alios denique in Taurum æneum inclusos necavit. Tandem verò populo justas pœnas dedit. Præterea matrem quoque & amicos quosdam cremavit. Post eum Rempublicam administravit Alcmanes, cui succedens Alcander, insigni æquitate præditus vir, Agrigentinis præfuit. Quo gubernante ita creverunt ipsorum opes & potentia, ut vestes ferrent purpura undique prætextas.

Cephalus quum Oraculum de liberorum procreatione consulere, responsum à Deo retulit, ut in quam primum incidisset, ei se misceret. Itaque quum primum Arco obviam factus esset, ei congressus, sustulit fœmellam. A cujus nomine ferunt Arcisium dictum.

Alii ajunt ex Procrinatum Arcisium. Vide an non mendum sit.

ΙΘΑΚΟΡΟΝ.

Portitor quidam nomine Parias latrones transvexit, senemque captivum, & picem. Hortante autem Senie isto emit Parias à latronibus picem. Erat enim in pice aurum occultatum. Itaque eo ditatus sacrificasse fertur Seni bovem. Unde proverbium natum: Nemo præter Pariam benefactori suo bovem unquam immolavit.

ΑΦΥΤΑΙΩΝ.

Δικαίως κ' σωφρόνως βιάσι, κ' άλλοτρίων
ε' θυλάκασιν ἀνεργαζύων τ' θυρών.

Φασὶ δέ ποτε ξένον περιάμνον οἶνον μὴ ἀνα-
λαβεῖν, ἐπεὶ ξαλίθη αὐτὸν ε' πλῆ. κατὰ λι-
πεῖν ἢ αὐτὸν ἐν τῇ ἀποστάσει ε' δένι π' ἀρδόντα.
ὑπερον ἢ κ' ἄλλω ἐμπαρῆαν ἐλθόντα, εὐρεῖν
τ' ἔτον ἀδικτον.

ΙΑΣΕΩΝ.

Τέταρις ὅσα ἐξέω ἐν γάμοις πλείους ἐστὶν
δέκα, κ' γυναικῶν ἴσων. ε' δὲ γάμον ποιῖν
πλέον ἡμερῶν δύο.

Ε' πεσοκόπεν ἢ κ' τὸς ὀρφανὸς ὅπως πα-
δεύον), κ' τὰς ε' σίας αὐτοῖς ἀπεδίδουσαν ἐνθου-
ε' τῶν γνομῶν.

ΙΚΑΡΟΣ.

Ἰκαρὸς ἢ νῆσος Ἰχθυῶσαι ἐκαλεῖται Διὸς
τὸ κάλλος τ' ἐν αὐτῇ γνομῶν ἰχθύων. πρὸς
ὃν Ἰκαρὸς παρέβαλεν, ἀφ' ἧς κ' τ' ἔνομα ἔρχεται.

Ὁ ἢ μῦθος πλεοῖς αὐτὸν ἀπὸ Κρήτης Φη-
σὶν ἐλθεῖν. οἱ ἢ ἀποδράντα κ' ε' πατρὸς Ἰπ-
τριήρων, Διὸς τὸ δαῖμα πλὴν εἰς Λαβύρινθον
εἰσδόν τῷ Θεσεί.

ΑΡ.

ΑΦΥΤÆΟΡΟΝ.

Iuste & modeste vivunt Aphytæi, nec attingunt aliena et si janua omnium aperta.

Ajunt peregrinum quendam vinum apud ipsos emtum non avexisse, quod navigatio acceleranda ipsi instaret. Relicto igitur in abitu vino, quum id nenimi commendasset, alteris reversus nundinis reperit illud intactum.

ΙΑΣΕΝΣΙΟΝ.

Hisce non licebat ad nuptias invitare plures quam decem viros, totidemque fœminas: neque nuptiarum solemnitatem ultra biduam extrahere.

Advertebant diligenter, quo orphani honestè educarentur, quibus patrimonium in manus tradebant, simulatque vigesimum ætatis annum attigissent.

ΙΚΑΡΟΣ.

Icarus insula antiquitus Ichthyusa dicebatur, quod pisces pulcerrimos gigneret. Ad hanc Icarus appulit, unde ab eo nomen accepit.

In fabulis est, alii illum ex Creta huc delatum venisse. Alii narrant illum fugientem triremibus cum patre huc accessisse, eo quod Theseo indicasset ingressum in Labyrinthum.

ΑΡ.

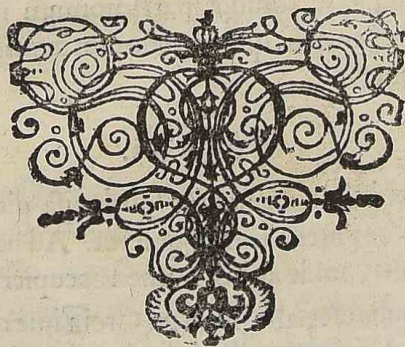
ΑΡΓΙΛΟΣ.

Ἄργιλον τὴν νῦν καλεῖται Θραῖκες, ἃ ὀρφ-
θέντ^ο πόλιν καὶ χρησμον ἐκτίσαν, καὶ Ἄρ-
γιλον ὠνόμασαν.

ΘΕΣΠΙΕΩΝ.

Παρεὶ Θεσπεῦσι αἰχρὸν ἦν τέχνη μα-
θεῖν, καὶ περὶ γεωργίαν διατρέβην. καὶ Δία
τέρ πένητες οἱ πλείους ἦσαν, καὶ Θεσπιοῖς
ἔσι Φειδωλοῖς πολλὰ ὠφελον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ARGILUS.

Thraces murem Argilum vocant. Itaque
quod viso mure, urbem ex oraculi monitu con-
didissent, Argilum eam dixerunt.

THESPIENSIMUM.

Apud Thespienses dedecus erat artem disce-
re, vel circa agros colendos occupari. Quam-
obrem plerique eorum egeni erant, & Thebanis
parcè degentibus multa debebant.

F I N I S.

